

mentariske og konstitutionelle Forudsætninger skal gøre sin Gerning.

Vort Ændringsforslag under Nr. 11 tilsigter en Beskyttelse for den mindre Forretning. Jeg ved, at denne Ændring har mødt en vis Sympati f. Eks. hos Venstre; men Sympatien har altsaa været noget platonisk, den har ikke givet sig Udtryk i en Tilslutning til Ændringsforslaget. Dette siger, at vil man fastsætte en Avance for en saadan Forretning, maa det ikke ske paa Basis af de Produktionsomkostninger, som er paa stor Kapital nyanlagt Forretning er i Stand til at drive det ned til. Jeg indrømmer, at rent mekanisk set er det maaske ikke helt logisk. Jeg indrømmer, at rent mekanisk set kunde man sige: Samfundet skal ikke spørge om store eller smaa Forretninger, det skal spørge om at faa Produktionsomkostningerne sat ned saa meget som muligt. Men Samfundet skal dog ogsaa spørge om, hvorvidt det er tjent med, at Mennesker, som nu en Gang lever i det, ruineres; og hvis f. Eks. en bestaaende Bedrift skulde i Henseende til sin Avance maales med det samme Maal for Produktionsomkostningerne, som fremgik af Forholdene i en Bedrift, der lige var anlagt med Anvendelse af den størst mulige Kapital og af al den Indsigt, man var i Stand til paa det Tidspunkt at skaffe sig, saa vilde saadanne smaa Forretninger ikke kunne eksistere. For at hjælpe dem igennem en Afvikling, hvis en saadan gøres nødvendig gennem nye Foretagender, til Beskyttelse af dem er det, denne Paragraf foreslaas indsat.

Vort Ændringsforslag under Nr. 13 kræver, at hvis der i Anledning af denne Lov er rejst Tiltale mod nogen, skal denne Tiltale føres igennem til Dom. Vi finder det nemlig i høj Grad usmageligt, for ikke at sige rent ud umoralsk, at vedkommende, naar Tiltalen er blevet fremmet saa vidt, at han kan se: Nu faar jeg en Dom, privat kan gaa til Kommissionen og blive enig med den om en eller anden Bøde, som han saa kan betale; dermed falder Sagen og føres ikke til Dom. Det Forhold vil vi udover i Loven. Det har vistnok virket meget uheldigt i den overordentlige Kommission. Og saa er der endelig det, at vi vil have Straffen for Indiskretioner skærpet meget alvorligt. Indiskretion er noget, der breder sig i en højst uhyggelig Grad ogsaa i Politik, og jeg kan ikke rigtig forstaa, at dette Forslag ikke finder almindelig Tilslutning. Jeg vilde mene, at det var i enhver Politikers Interesse at faa en virkelig Straffe-

sats, der betød noget, for den Forseelse — eller Forbrydelse, hvad man vil kalde det — at røbe Hemmeligheder, som var betroede en i Medfør af ens Stilling som Politiker. Dette sker alt for hyppigt, og vi har derfor ønsket at indsætte denne Paragraf.

Selv med de Ændringer, vi har foreslaaet, bliver dette ikke nogen ideel Lov. Men det kan det ikke blive, naar man skal holde sig indenfor den Ramme, som er givet i Lovforslaget; der kan kun være Tale om at gøre Forslaget bedre, end det var ved Forelæggelsen, og bedre, end Flertallets Ændringer gør det, og det sker gennem de Ændringer, vi har foreslaaet. Derved bliver det muligt at anvende Loven uden at gøre Skade paa Produktionen, den, af hvilken alt i Øjeblikket afhænger, og som arbejder under de vanskeligste Forhold; og derved bliver det muligt ogsaa at beskytte Forbrugerne. Med andre Ord, Loven kan anvendes.

Men dermed er vort sidste Ord ikke sagt med Hensyn til denne Sag. Jeg maa atter sige, at vi er fuldkommen villige til at tage dette overordentlig betydningsfulde Spørgsmaal op til videre Diskussion. Men det kan ikke ske i et Udvalg, det kan kun ske ved Hjælp af en Kommission, og det vil være . . . (Alfred Christensen: To Kommissioner!). . . . Hvad siger det ærede Medlem? To Kommissioner? Ja, f. Eks. i England, hvor man jo forstaaer sig en hel Del mere paa disse Sager end f. Eks. det ærede Medlem, efter hvis Bemærkninger her jeg maa tro, at han ikke har Spor af Begreb om disse Ting — jeg har i det hele taget aldrig hørt det ærede Medlem tale om andet end om Fisk, ganske specielt er Torsken, tror jeg, hans Domæne; saa snart Fiskeriet er paa Færde, viser ogsaa det ærede Medlem sig —, i England, hvor man i en ganske anden Grad end her har disse Spørgsmaal liggende over sig, har man ment, at to Kommissioner var nødvendigt. Jeg indskrænker mig dog til at mene, at een Kommission er nødvendig; men skal vi videre ind paa Spørgsmaalet, anbefaler jeg i høj Grad Nedsættelsen af en saadan. Skal vi blive staaende ved dette Lovforslag, anbefaler jeg vore Ændringsforslag til Vedtagelse, som i alt Fald vil give en brugbar Lov.

Jørgen Jensen: Jeg vil formentlig her ved en anden Behandling være afskaaret fra at komme ind paa de Betragtninger, som det ærede 16de Medlem for Hovedstaden (Fraenkel) nu anstillede. Men